

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa "E." Spółki Akcyjnej w K.
przeciwko M.J., B.M. i R.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 23 sierpnia 2016 r., sygn. akt X Ga (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu istotnego zagadnienia

prawnego dotyczącego możliwości oddalenia roszczenia o zwrot bezpodstawnego świadczenia (art. 411 pkt 2 k.c.) z powołaniem się na zasady współżycia społecznego.

Poglądu skarżących nie można podzielić. Zagadnienie prawne zostało sformułowane niezwykle kazuistycznie i pozostaje poza poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi. Całkowicie niezrozumiałe jest powoływanie się przez pozwanych na zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez powoda, skoro w poczynionych ustaleniach faktycznych brak jest okoliczności, które mogłyby uzasadniać tezę, iż świadczenia stron nieważnej umowy najmu były w jakimkolwiek stopniu ekwiwalentne. Nie jest wystarczające w tym przypadku gołosłowne powołanie się na pogląd doktryny, który nie znajduje potwierdzenia w poczynionych ustaleniach faktycznych.

Wadliwe jest także powołanie się na moc wiążącą wyroku Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2016 r., II CSK 324/15, skoro w postępowaniu tym Sąd przesądził jedynie, iż żądanie powoda powinno być rozpoznane nie tylko w kontekście stosunku umownego (uznanego za nieważny), ale także na gruncie przepisów o bezumowne korzystanie z rzeczy. Z wyroku tego nie wynika w żadnym stopniu zasadność podnoszonej przez pozwanych linii obrony w tej sprawie, otwiera zaś skarżącemu możliwość dochodzenia swych roszczeń w tamtym postępowaniu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.